

hvor han oven i Købet forbruger af de Midler, som Konen tjener, og lægger Hjemmet øde, hvis man havde sin Opmærksomhed henvendt paa de Forhold og søgte at komme den paagældende Kone til Hjælp og navnlig komme Børnene til Hjælp, vilde man kunne undgaa de Foranstaltninger, som her skulle træffes. Jeg har altsaa ingen Tillid til de Faktorer i vort Samfund, det Politi og de Dommere, til hvis Udførelse vi overgive denne Lov; de ville i alt Fald i paafaldende Grad søge at udføre den saaledes, at det, vi have ønsket, eller det, som i alt Fald har været en stor Del af Medlemmernes Ønske, ikke bliver udført, tværtimod. Jeg har den Tro — og den er grundet paa mit Kendskab til de sociale Forhold —, at Straffedommere og Politi ville benytte Lovens til at ødelægge Hundreder af Hjem ved at tildele de paagældende Personer, som have været berusede, meget betydelige Bøder og i visse Tilfælde Fængselsstraf.

Det forekommer mig ogsaa, at den Sum, som her er beregnet til 2 Stats-helbredelsesanstalter, 900,000 Kr., slet ikke staar i noget egentligt Forhold til, hvad det offentlige udreder til Børneforsorg. Det har altid forekommet mig — og jeg tror, det gælder for mange af Tingets Medlemmer — saaledes, at det forebyggende Arbejde er det væsentlige. Det er muligt, at man kan redde nogle Drankere, men jeg tror nu, at det i al Almindelighed er et haabløst Arbejde. De virkelige Drankere lade sig ikke helbrede, de lade sig dressere; man kan holde dem i Karantæne i nogen Tid, men de falde tilbage igen. Det, det gælder om, er at redde Hjemmet, at faa Hjemmet paa ret Køl igen, naar det er kommet langt tilbage i alle Henseender paa Grund af Mandens Drikkældighed. Og her, siger jeg, er der saa mange Midler, som ere uforsøgte, og ikke mindst siger jeg — og det siger jeg ikke alene til Medlemmerne i denne Sal, men jeg vil sige det udadtil —, at Arbejderklassen har i sin Haand det væsentligste Vaaben til at komme Drukkenskaben og det daarlige Kammeratskab til Livs, og det Vaaben vil ogsaa blive benyttet i de kommende Dage. Men det er et Vaaben, som kun i ringe Grad er blevet benyttet hidtil. Det er blevet endnu mindre benyttet i de øvrige Samfundsklasser. Det er det, at det skal gaa op for Folket, at det selv skal holde Justits, at ligesom vi rundt omkring i vore Anlæg have Plakater, hvorpaa der staar, at „Anlægget stilles

under de besøgendes Beskyttelse“, saaledes bør der være og skal der være en uskreven Lov, som siger til enhver brav Mand, brav Arbejder, brav Borger: Du har at rette dine Kammerater, du har ikke at tage mod Skænk af en Mand, som du ved ikke har Raad til at give de Penge ud til Spiritus, og hvis du drikker med ham og tager Penge af ham, er du en daarlig Kammerat, er lige saa daarlig en Kammerat som den, der under en Strejke bryder ind og tager Arbejdet op og ødelægger det, som har kostet Aars Arbejde at bygge op. Det Arbejde er ikke gjort i den Udstrækning, som det burde, men det vil blive gjort, og det er indledet fra Tusinders Side indenfor den danske Arbejderklasse.

Og saa gælder det for øvrigt, at det Eksempel, som udvises f. Eks. fra Overklassens Side, fra Statsmyndighedernes Side, i mange Tilfælde er et saadant, at jeg synes, at dette Forslag her staar som en knyttet Næve dertil. Thi hvad er det for et Eksempel, der gives fra oven? Hvad Mening er der egentlig i, at man fra Regeringens Side kommer med et Forslag til Lov om Behandling af Drikkældighed, som gaar ud paa, at det offentlige fastsætter Straf for Drukkenskab? (Kvist: Nej!). Ikke for Drukkenskab? Jo, Pinedød er der Straf for Drukkenskab. Men hvad Mening er der i dette her, naar de samme Statsmyndigheder baade ved den ene og den anden Lejlighed give Folk Anledning til at beruse sig. Der kan ikke holdes en Festlighed herhjemme, hvor Statsmyndigheder indbyde, uden at Champagnen skummer over alle Bredder, uden at den hele Række af Vine stilles frem paa Bordet til ingen Nytte eller Glæde for de paagældende, de trænge mindst af alle Samfundsborgere til Stimulans, her kan Glasset undværes. Man kan tvistes om det berettigede i, at en fattig Mand, som maa nøjes med sit tarvelige Stykke Brød, mangen Gang kan føle Trang til lidt Stimulans til sit Stykke Mad, om det end er sikkert, at han har bedst af at undvære det. Men vi skulle alle, fra oven og ned efter, hele Arbejderklassen, gøre, hvad vi formaa, i Skrift, i Tale og i Handling, for at paavirke vore Medborgere til at sky de berusede Drikke og den raa Tone, det vil betyde meget, meget mere end hundrede Straffelove.

Det er en Klasselov, en infam Klasselov, der her foreligger, og jeg haaber ikke, den nogen Sinde bliver vedtagen. Den Dag, det sker, lægges der nye Magtmidler i Politiets Haand til at falde over den